

Den sentralafrikanske republikk

Over en halv million sentralafrikanere har flyktet fra konflikten i nabolandene, de aller fleste til Kamerun, Den demokratiske republikken Kongo og Tsjad. I tillegg er nesten 700.000 mennesker på flukt i eget land.

Flere pasienter på sykehusene kan fortelle grusomme historier om at de flykter fra påtente landsbyer, plyndring, vold, overgrep og drap. Mot slutten av 2017 behandlet Leger uten grenser langt flere enn året før. Historier pasientene forteller tyder på volden mot sivile skjer oftere og er mer ekstrem enn på flere år. Hverdagen er jo ikke som en vanlig hverdag, de flykter fra der de bor, hver dag for å komme seg vekk fra vold og drap.

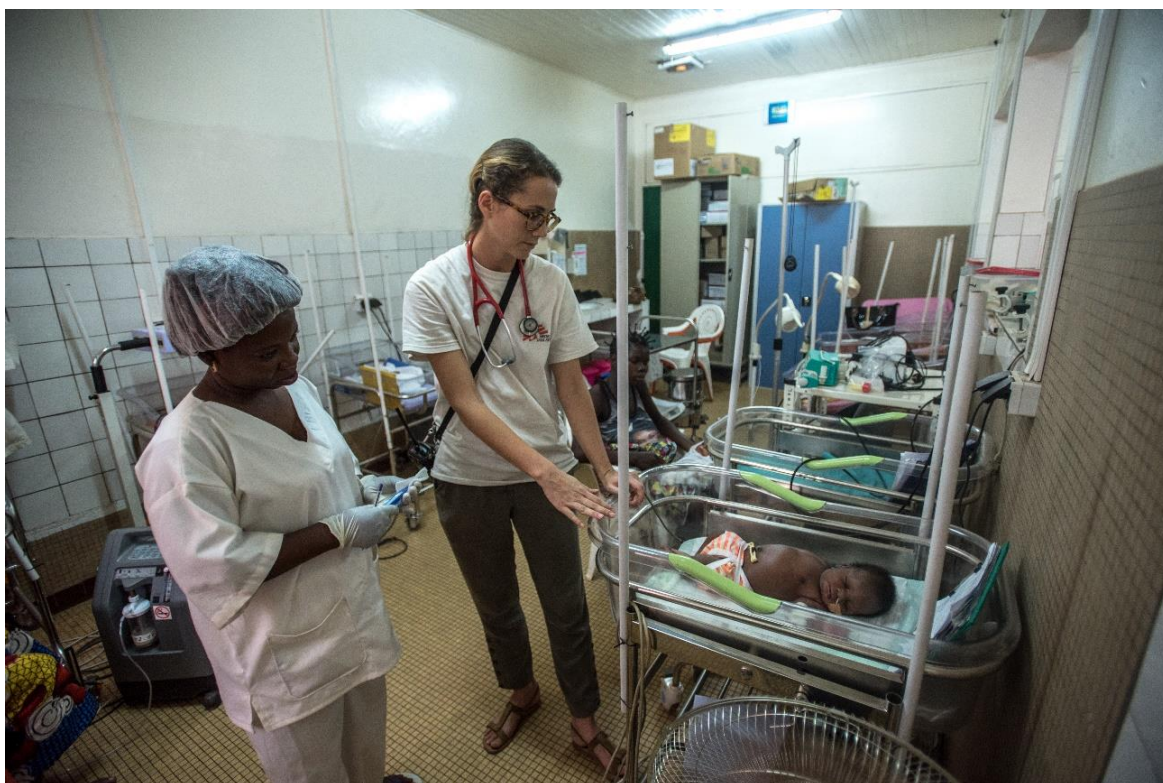

*Her ser du et bilde kart over Afrika.
Den sentralafrikanske republikk er det mørkere partiet.
Foto: Store norske leksikon*

Helse og helsesystemet i Den sentralafrikanske republikk

Det offentlige helsesystemet i Den sentralafrikanske republikk er veldig svakt og det er få leger, jordmødre og sykepleiere. Det er vanlig at sykehusene går tomme for medisiner og forsyningslinjene er ustabile.

Kun en av fire HIV-pasienter i landet er i behandling, noe som gjør at flere tusen mennesker dør av AIDS hvert år. På grunn av medisinmangel vil tallene øke og flere vil miste livet. På grunn av dødsfall knyttet til HIV og AIDS, ble 100.000 barn under 17 år foreldreløse i 2016.

Her ser du et bilde fra inne i et sykehus. Foto: Borja Ruzi Rodriguez/MSF

Om de er syke så kan det hende de ikke får noe legehjelp fordi sykehuset har blitt ødelagt og de er tomme for medisiner. Det er 1000 sykehus og klinikker i landet, 200 av disse er totalt eller delvis ødelagt. Den økende volden fører også til at sykehus og helsearbeidere blir utsatt for ran og plyndring og vaksinasjonskampanjer blir utsatt på grunn av usikkerhet.

Det er mange som velger å ikke oppsøke helsehjelp fordi de er redd for å bli angrepet på veien. Tidligere så kunne de være trygge på sykehuset, tusenvis av familier søkte tilflukt på sykehusområdene til Leger uten grenser i månedsvis av gangen, men nå er ikke dette lenger trygt.

Det er ganske stor forskjell på hvordan de har det og hvordan vi har det, vi har ikke krig og kan føle oss, men hvordan de har det er jo noe annet. Folk dør hver dag der på grunn av drap og vold, vi opplever det en sjelden gang, de opplever det hver dag. Vi har glemt at de har det så mye verre enn det vi har. De må gå flere mil for å få tak i vann, vi kan bare gå noen meter så har vi det rett fra krana, og de har kanskje ikke ordentlig rent vann fra krana som vi har.

Flyktningleir. Foto: Samuel Hanryon/MSF

Økonomi og miljø

I Den sentralafrikanske republikk er økonomien blant verdens svakeste. Landet sliter med senvirkninger av det internasjonale fallet i råvarepriser på 1970-tallet. SAR samarbeider svært dårlig med utlandet. Manglende utbetaling av lønn til offentlige ansatte, bred fattigdom og en stor uformell økonomi som gir staten lite skatteinntekter. SAR (Sentralafrikanske republikk) er et av verdens minst utviklede, og ble rangert som verdens mest ulykkelige land i 2017, mens Norge ble kåret til verdens lykkeligst land i 2017. De fleste innbyggerne er involvert i jordbruk, som utgjør over halvparten av landets bruttonasjonalprodukt, i hovedsak jordbruk til planting av mat.

Maniok, bomull, hirse, mais, jordnøtter, ris og kaffe er blant de viktigste vekstene. Omtrent 40 prosent av landet er dekket av skog og har forekomster av olje, gull, diamanter og uran. Landets ressursrikdom er en mulig kilde til fremtidig utvikling. Olje og uran er vanskelige å utvinne, muligheter for å frakte tømmer er lave på grunn av manglende struktur som driver landet fram over, og forekomstene av diamanter og gull er svært spredt. Eksporten av diamanter er dessuten illegal og kommer ikke landet til gode.

Dette er en glemt krise som Leger uten grenser jobber med, Dette er en krise vi burde bli kvitt, ingen barn eller voksne fortjener å gå igjennom det disse gjør.

Skrevet av Martine, Andreas og Johanna

